

Р е к о м е н д а ц і ї :

1. Обмежити солодоші у харчовому раціоні;
2. Залучити у харчовий раціон хліб з висівками, багатий на вітаміни групи В;
3. Приймати полівітамінний комплекс "Ундевіт" по 1 драже тричі на день після їжі;
4. Контрольні дослідження проводити щомісячно.

Примітка: ПДГ – активність – Піруватдегідрогеназна активність;

ІА – індекс інсулінової активності у циклі Корі, визначається шляхом ділення показника 4,4 (верхня межа норми рівня альфа-кетокислот у крові на 120-й хв. глюкозотолерантного тесту у мг %) на показник вмісту альфа-кетокислот у крові, виявлений у пацієнта (1,32 мг %), що становить 3,33.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Болгарська С.В. Діаліпон - новий ефективний засіб для лікування діабетичної нейропатії // Клінічна ендокринологія та ендокринна хірургія. - 2004,-№ 3 (8).-С. 60-64.
2. Островский Ю. М. Тиамин // Экспериментальная витаминология /Под ред. Ю. М. Островского. - Минск: Наука и техника, 1979. - С. 176-223.
3. Подорожний П.Г., Томашевский Я.И. Клиническая витаминология. – Київ: Здоров'я. – 1977. – 144 с.
4. Сергієнко О.О., Єфімов А.С., Єфімов Д.А., Кривко Ю.Я. Діабетичні нейропатії. - Львів-Київ, 2003. -212 с.
5. Томашевський Я. І., Томашевська О. Я. Основи профілактичної діабетології. - Львів: НТШ. 1992. - 128 с.
6. Мітохондріальний діабет. Пірвіноградний діабет. Цукровий діабет /За ред. проф. Я. І. Томашевського. - Львів: НТШ, 2003. - І68 с.
7. Markevich Y.O., Pavlovsky M.P., Serhiyenko O.O. Alfa-Lipoic acid in the treatment of diabetic neuropathic foot // Diabetologia. -1999.- V42 (Suppl. 1).-P. 308.

Т.Г.ТЮРІНА

ПРО ФУНКЦІОНАЛЬНУ АНАТОМІЮ ТОНКОМАТЕРІАЛЬНИХ ТІЛ ЛЮДИНИ ЗА А.Л.ВАСИЛЬЧУКОМ

Стаття представляє рецензію на монографії доцента А.Л.Васильчука

Статья представляет рецензию на монографии доцента А.Л.Васильчука

The article represents a review of monographs of the associate professor A.L.Vasylchuka

Останні роки ХХ ст. це переломний етап у розвитку науки і зараз у вчених колах відбувається достатньо швидкий перегляд і переосмислення уявлень щодо розуміння оточуючого нас Світу, самої людини. Людство повертається до видіння Світу у його цілісності, неподільності фізичного і тонкого світів, до розуміння тонкого, духовного світу людини, усвідомлення його значимості для людини і суспільства.

Без переосмислення концепції природи людини, нових підходів до розуміння її сутності як активної одиниці, частини Всесвіту, складної біоенергоінформаційної системи ми не зможемо сформуванати світогляд нової епохи ХХХ тисячоліття, у якому пріоритетні позиції займуть духовні доміанти.

Сучасна наука поступово змінює свою парадигму і щодо світобудови.. Більшість учених схиляються висновку, що увесь Всесвіт побудований за голографічним принципом. Сутність голографічної природи Всесвіту полягає у тому, що все у Всесвіті пов'язане між собою. Це єдина система, між окремими елементами якої здійснюється безперервний обмін інформацією. Кожний із елементів несе в собі інформацію про увесь Всесвіт. Власне це забезпечує єдність Всесвіту, узгодженість дій усіх елементів системи (Всесвіту), їх взаємозв'язок.

Отже, фундаментальний принцип існування нашого Всесвіту - це принцип інформаційної взаємодії. Енергоінформаційна взаємодія -- основа життя, і людина - творча субстанція, своєрідна енергоінформаційна матриця Всесвіту, яка інформаційно пов'язана з усім простором.

Людина - як мікромодель Всесвіту, мікрокосм у макрокосмі, будучи з ним у сталих енергоінформаційних взаємозв'язках і взаємодії, живе і розвивається за його законами.

Ці енергоінформаційні взаємозв'язки людини з Всесвітом здійснюються через тонкі енерго-духовні тіла людини, її біополе, ауру. Біополе - це захисна сіть людини, панцир, який захищає її від негативних впливів зовнішнього середовища, з одного боку, а з іншого - це канал енергоінформаційної взаємодії і взаємозв'язків із Всесвітом, через який людина отримує космічну енергію для своєї життєдіяльності.

Сучасна наука тільки починає визнавати тонку структуру людини, її духовні і душевні тіла (біополе, ауру), робляться лише перші кроки щодо дослідження цього феномена.

Праці А. Васильчука присвячені саме проблемі дослідження тонкоматеріальних тіл людини, її космічної анатомії й фізіології

Трактуючи людину як єдність матеріального і духовного, земного і космічного, людського і божественного вчений у своїх працях досліджує структуру її біополя, чакр, енергетично-інформаційних каналів, меридіанів, їх функції, характер діяльності.

Випереджуючи свій час, це унікальне дослідження являє собою першу енциклопедію людини як біосоціодуховного феномена, складної біоенергоінформаційної системи, космічно-земної істоти. В роботі на основі узагальнення і систематизації результатів досліджень з даної проблеми, феноменальних особистих наукових відкриттів вченого, розкриваються специфічні функції кожного з 15 тонкоматеріальних тіл людини у їх взаємозв'язках, взаємодії з Космосом, між собою, фізичним тілом, навколишнім середовищем.

Результати теоретичних досліджень А. Васильчука співпадають з релігійними, духовно-езотеричними уявленнями про світобудову, роль людини в світі, допомагають глибше зрозуміти і науково пояснити цей феномен.

У своїй роботі вчений доводить, що для гармонійного розвитку усіх тіл людини, необхідне безумовне підпорядкування свідомості людини божій свідомості і божому плану розвитку людини. В такому випадку перед людиною відкриваються необмежені і нескінченні можливості розвитку і вдосконалення. Якщо ж свідомість людини орієнтована лише на власні можливості і властивості людина втрачає перспективи подальшого прогресивного розвитку, значно сповільнюється її еволюційний поступ. Таким чином, як стверджує дослідник, саме від спрямованості свідомості людини залежить, які інформаційно-енергетичні взаємообміни і взаємозв'язки встановлюють її тонко матеріальні тіла - позитивні або негативні - для розвитку, еволюційного вдосконалення чи, навпаки, анти душевного, антидуховного напрямку і, відповідно, біопатогенного саморуйнування.

Автор показує необхідність інформаційної збалансованості, гармонії взаємозалежності матеріального і духовного в людині, висуває думку, що всебічний розвиток і функціонування тонких і фізичного тіл людини є можливим за умови духовної спрямованості особистості.

В кожній із чотирьох монографій після кожної глави даються глибокі, ґрунтовні висновки та рекомендації щодо розвитку відповідних тонких тіл людини, її чакр тощо.

Автором представлені і відповідні детальні малюнки у кольорі, які інформаційно висвітлюють, доповнюють і пояснюють зміст наукових відкриттів автора.

Дається список використаної літератури, де широко представлені праці як вітчизняних, так і відомих закордонних вчених-дослідників, які працюють у даному науковому напрямку.

Книга перша **«ФУНКЦІОНАЛЬНА АНАТОМІЯ ТОНКОМАТЕРІАЛЬНИХ ТІЛ ЛЮДИНИ»** (Львів: Каменяр, 2003. — 400с.) складається з чотирьох глав

У першій главі розкривається еволюція поглядів на будову, структуру і функції тонко матеріальних тіл людини (на основі детального аналізу релігійних, духовно-езотеричних джерел, наукових відкриттів у хронологічному порядку: к. XIX ст. - п. XXI століття..

Друга глава присвячена структурно-функціональній характеристиці тонкоматеріальних тіл людини. Йдеться про 15 тонкоматеріальних тіл, з яких -10 основних (фізично-енергоінформаційне, етеричне, астральне, ментальне, кармічне, інтуїтивне, тіло Душі, тіло Духовності, тіло Духа Святого, тіло Магатма - тіло Бога) і 5 перехідних.

У третій главі дослідник розкриває інформаційно-енергетичну обумовленість гармонійного розвитку і проявів (фізичного, психічного, біологічного, духовного) людини кольоровими діапазонами електромагнітного спектра тонкоматеріальних тіл .

У главі четвертій вчений детально аналізує вплив невластивих тонко матеріальним тілам кольорових діапазонів енергоінформаційної матерії (антидушевного, антидуховного спрямування) щодо інволюційного розвитку і негативних проявів людини.

У своєму дослідженні А. Васильчук розкриває можливості діагностування рівнів фізичного, інтелектуального емоційного, психічного і духовного здоров'я людини згідно кольорам її тонкоматеріальних тіл.

У монографії розглядається вплив тонких тіл на функції і здоров'я фізичного тіла людини, даються детальні рекомендації енергіями і біоплазмами яких діапазонів необхідно лікувати різні людські хвороби.

У роботі пропонуються методики щодо цілеспрямованого формування і розвитку тонких тіл людини через відповідні різнокольорові діапазони енергій і біоплазм

Книга друга «ФУНКЦІОНАЛЬНА АНАТОМІЯ ЧАКР» (Львів, Каменяр, 2003. 250с.) складається з двох глав, висновків і малюнків. Вона містить загальну структурно-функціональну характеристику чакр та їх впливу на розвиток, вдосконалення і прояви соціально-біологічних, психічних, псі-феноменальних, душевних, духовних і божественних властивостей людини.

У другій книзі автор не тільки дає структурно-функціональну характеристику чакр, але й вперше - їх класифікацію. Він виділяє **основні чакри**, які забезпечують еволюційний розвиток людини, **життєво важливі чакри**, які обумовлюють життєдіяльність життєво важливих органів фізичного тіла і структур тонко матеріальних тіл і **функціонально забезпечувальні чакри**, які інформаційно, енергетично і біоплазматично забезпечують, підтримують і підсилюють фізичне і тонкоматеріальні тіла.

У першій главі автор розглядає структурно-функціональну характеристику основних чакр, які автор поділяє на **основні астральні** (муладхару, свадхістхану, маніпуру, анахату) і **основні духовні** (аджну, медулярну, серцеву, камешвара-камешвари - чакру Ісуса Христа, сахасрару - чакру Святого духа, Магатму - чакру Бога) і **чакру антисвіту** (антидуховності).

Дуже детально і глибоко аналізує структурно-функціональний стан і властивості кожної із них, характеризує особливості розвитку і відкритості кожної із чакр залежно від вікових особливостей людини.

Вчений аналізує негативні наслідки для духовного, душевного і фізичного здоров'я людини, що пов'язані з недостатністю розвинутої і відкритості кожної із основних чакр, описує відповідні патології, хвороби, які виявляються на фізичному рівні людини. Автор пропонує відповідні методики, шляхи щодо розвитку і вдосконалення основних чакр

А. Васильчук доводить, що в першу чергу від самої людини, орієнтації її свідомості на Духовний світ залежить ступінь відкритості і функціональності духовних чакр, її подальший еволюційний ріст і вдосконалення.

Друга глава присвячена структурно-функціональній характеристиці життєво-важливих і функціонально-забезпечувальних чакр

Вчений піднімає проблему методології і методів розвитку життєво-важливих і функціонально-забезпечувальних чакр, дає конкретні рекомендації щодо їх розвитку, вдосконалення будови, форми, структури і функції кожної чакри, ступеня відкритості і функціональності

Дослідник підкреслює, що чакри є інформаційно-енергетичними точками у просторі, через які людина, незалежно від її свідомості, поєднана з відповідними енерго-інформаційними рівнями буття. Саме через чакри людина інформаційно взаємозв'язана з навколишнім середовищем, Землею, простором, часом, енергоінформаційними полями, цивілізаціями і Космосом.

Автор доходить висновку, якщо людина, свідомо розвиваючи чакри, досягне їх оптимального розвитку та збалансованого функціонування, то вона набуде можливості свідомо керувати своїми фізіологічними, психічними, духовними, енергоінформаційним, біоплазматичними та іншими процесами, довготривало зберігати високу соціально-біологічну активність життя, змінювати свій кармічно запрограмований розвиток, прискорювати власну еволюцію, позитивно впливати на суспільство, природу, Землю і Космос, жити і проявлятися у єдності матеріального і духовного, земного і космічного, минулого, теперішнього і майбутнього.

Книга третя «ФУНКЦІОНАЛЬНА АНАТОМІЯ ІНФОРМАЦІЙНО - ЕНЕРГЕТИЧНИХ КАНАЛІВ ТОНКОМАТЕРІАЛЬНИХ ТІЛ ЛЮДИНИ» (Львів: Каменяр, 2003. 400с.) складається з двох глав, висновків і малюнків.

У першій главі дається структурно-функціональна характеристика інформаційно-енергетичних каналів (сушумни, меруданди, іди та пін гали, зіркових каналів).

У другій главі - загальну структурно-функціональну характеристику меридіанів (легенів, товстої кішки, шлунка, серця, тонкої кішки тощо.), біологічно активних точок, чакрових анастомозів, вузлів, мікро каналів, сіток субультраканалів, системи інформаційно-енергетичних каналів).

Дається функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів у 63 малюнках.

Книга четверта «АТЛАС ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АНАТОМІЇ ТОНКОМАТЕРІАЛЬНИХ ТІЛ ЛЮДИНИ» (Львів: Каменяр, 2005-648с.) складається з чотирьох глав і 199 малюнків.

А. Васильчук вперше за всю відому нам історію людства створив атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини.

У 4-монографії вчений ретельно описує інформаційно енергетичні матерії, що утворюють 15 тонкоматеріальних тіл людини, розкриває функціональну анатомію ТМТ людської істоти.

Зокрема, дослідник детально розглядає оболонки ТМТ людини, їх еволюційний розвиток та функції, глибоко і всебічно аналізує їх вплив на еволюцію і прояви людини в онтогенезі, на вияв фізично-біологічних, душевних, духовних властивостей людської істоти, їх лікувальні можливості, а також характеризує негативні прояви, наслідки гіпертрофії і гіперфункції ТМТ, в результаті її антидуховного розвитку.

Автор дає класифікацію чакр, їх анатомічну будову, функції, розглядає чакрову систему, основні чакри і чакри окремих частин тіла, описує систему інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини а також структурно-функціональну характеристику меридіанів.

У четвертій книзі дається атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини в малюнках.

Результати досліджень А. Васильчука щодо функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини, допоможуть розробити якісно нові напрями виховання, навчання, розвитку і вдосконалення людини як біосоціодуховної істоти, складної біоенергоінформаційної системи. Знання особливостей функціонування ТМТ людини та її чакр дозволять розпрацювати адекватні інтегральні методи лікування, регенерації, реабілітації і рекондиції людини, поєднати класичну, альтернативну, народну і духовну медицини, нададуть можливості профілактики і лікування різних хвороб, інформаційно-генетичної корекції генетичної програми розвитку людини, будуть сприяти розкриттю її псі-феноменальних здібностей.

Результати наукових досліджень анатомії тонкоматеріальних тіл допоможуть усвідомити поняття тонкоматеріальних тіл як концентрованого інформаційно-енергетичного прояву об'єктивної Всесвітньої реальності в людині; єдність тонкоматеріальних тіл з інформаційно-енергетичними полями людства, Землі, Космосу, духовного буття Бога, глибше усвідомити феномен єдності, синтезу в людині буття людського, земного і космічного, духовного, зрозуміти, що прояв людського життя на Землі уможливується лише за єдності фізичного тіла з тонкоматеріальними тілами, біологічної та інформаційно-енергетичної форм життя.

Знання анатомії тонкоматеріальних тіл дозволить людині свідомо розвивати свої тонкоматеріальні тіла, досягнути всебічного і збалансованого розвитку всіх тіл та гармонії фізично-біологічних, психічних, духовних проявів; глибоко усвідомити необхідність досягнення єдності первісної природної єдності земного і космічного, матеріального і духовного, минулого, теперішнього і майбутнього; зрозуміти єдність своєї індивідуальної духовної свідомості з загальнолюдською і космічною, а також глибше усвідомити призначення свого земного життя.

Як вже зазначалося раніше, наукові відкриття, результати теоретичних досліджень вченого значно випереджують сучасний рівень розвитку традиційної науки. Вони можуть послужити теоретичною базою, науковою основою для подальшого розвитку майбутньої науки XXI століття про людину: дослідження тонко матеріальних тіл цілісної людини, а також для становлення і розвитку таких дисциплін як духовна медицина, духовна психологія, духовна педагогіка, духовна анатомія, біологія, біохімія, біофізика, духовна фізіологія, духовна філософія, духовна соціологія тощо.

Інтегруючи в собі останні досягнення традиційної і духовної науки, це комплексне наукове дослідження вченого щодо функціональної анатомії тонко матеріальних тіл і чакр людини, має усі підстави стати навчальною дисципліною медичних університетів та інститутів, біологічних, психологічних, педагогічних, теологічних факультетів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія тонко матеріальних тіл людини. – Львів: Каменяр, 2003. — 400с.
2. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія чакр. - Львів, Каменяр, 2003, 250с.
3. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія інформаційно – енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. - Львів: Каменяр., 2003. - 400с.

АНАЛІЗ РИЗИКІВ ДЕМОГРАФІЧНИХ ВТРАТ В РЕГІОНІ

Проаналізовано підходи до поняття ризику демографічних втрат. Розглянуто основні наукові погляди на формування визначення цього поняття ризику демографічних втрат. Сформульовано визначення поняття ризику демографічних втрат.

Проанализированы подходы к понятию риска демографических потерь. Рассмотрены основные научные взгляды на формирование определения понятия риска демографических потерь. Сформулировано определение понятия риск демографических потерь.

Approaches for investigations of risk of demographical losses are analyzed. The main scientific points of view on forming definition for risk of demographical losses are considered. The definition of risk of demographical losses has been given.

На сучасному етапі досліджень актуальність досліджень питань ризикології зростає з кожним роком – суспільство усвідомило існування необхідності врахування та оцінки ризику, який присутній у будь-якій сфері його життєдіяльності. Адже поряд із досягнутим рівнем цивілізаційного поступу суспільства зростає кількість різноманітних небезпечних та загрозливих ситуацій, запобігти яким не завжди можливо.

Соціальний ризик як ключове поняття сфери досліджень соціального життя увійшов до площини теоретико-практичних досліджень порівняно недавно (на зламі ХХ-ХХІ ст.) і дуже швидко став невід’ємною складовою свідомості пересічної людини, повсякденне життя якої наповнене елементами випадковості та невизначеності різноманітного генезису.

На сучасному етапі соціологічна теорія ризику переживає етап свого активного становлення. Вже напрацьовано певний досвід дослідження проблематики соціального ризику, в основу якого покладено прагнення обмежити процес наростання негативних явищ у різних сферах суспільного життя шляхом пошуку дієвих способів і засобів. Науковий інтерес дослідників до теми ризику проявляється як через спроби розробки інтегративної соціологічної теорії ризику, так і через створення кількісних та якісних методик його оцінки [2].

Роботи Ю. Саєнка, І. Євдокімової, Л. Бевзенко, В. Заславського, І. Бережної, О. Ручки, Н. Машиної, А. Мозгової, В. Павлова, Ю. Плотинського, І. Івченко, А. Качинського, З. Герасимчук та інших вчених, присвячені дослідженню різноманітних аспектів соціального ризику створюють наукову основу для поглиблення досліджень у цьому напрямку. Однак, ще залишаються питання, які є не до кінця з’ясованими і потребують подальших спеціальних досліджень.

Одним із таких питань є питання розробки теоретико-методологічних основ дослідження ризику демографічних втрат як складової соціального ризику. Актуальність дослідження такого роду питань не викликає сумніву, оскільки з кожним роком збільшується кількість і варіативність ризикових ситуацій, які прямо чи опосередковано впливають на демографічну ситуацію у суспільстві, змінюючи регіональні демографічні параметри.

Однак, не дивлячись на інтенсивний розвиток досліджень із вищезгаданої проблематики, загальновизнане й однозначне визначення ризику залишається не розробленим. Існування цього факту пов’язують із складністю та багатозмістовністю цього поняття, а також із його відносною новизною.

Походження загальнонаукового терміну “ризик” пов’язують із давньогрецькими *risikon*, *risda*, що в перекладі означають стрімчак, скеля. Подібні корені можна помітити в італійському *risiko* (небезпека, загроза) та французькому *risque* (об’їжджати стрімчак, скелю) [4].

У сучасній ризикології виділяється два основних підходи до ризику: об’єктивістський та соціально-конструктивістський [3].

Об’єктивістський підхід визначає ризик як показник стану об’єктивної реальності, на перебіг якого суспільні фактори не здійснюють впливу. Соціально-конструктивістський підхід, навпаки, стверджує, що значення і інтерпретація ризику цілковито залежить від дії вищезгаданих факторів.

За Н. Луманом (1993) усі наукові погляди на ризик умовно можна поділити на дві групи. До першої групи відносяться визначення ризику, смислове навантаження яких протилежне поняттю